Numer 469.

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO.

w Warszawie dnia 21. Lutego 1825 Roku.

Boni civis est, nosse instituta et leges civitatis, iisque obtemperare.

Nro $\frac{3536}{1434}$. — Wydział Skarbowy. Sekcya Skarbowa.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Reskrypt Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 31. Grudnia r. z. Nro 24,711 uwalniaiący kamienie wapienne i gipsowe przy wywożeniu onych z kraiu tak od opłaty Celnéy pozycyą 42gą w Części III. Taryffy na kamienie polne ustanowionéy, iako też od wszelkich opłat expedycyinych, w słowach:

w Imieniu Nayiaśnieyszego
A L E X A N D R A Igo
Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego, etc etc. etc.
Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

W przychyleniu się do przedstawienia Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu z dnia 9. b. m. Nro 71,138. zezwalamy ninieyszém: aby w celu ułatwienia wywozu z kraiu surowych kamieni wapiennych i gipsowych, oznaczona od tychże pod pozycyą

42gą Części III. Taryffy Celnéy, opłata Celna ani też expedycyina przy wyprowadzaniu rzeczonych obiektów za granicę niebyła pobieraną.

w Warszawie dnia 31. Grudnia 1824. roku.

(podpisano) ZAJĄCZEK.

Radca Sekretarz Stanu Generał Brygady

(podpisano) Kossecki.

za Zgodność

(podpisano) *Kruszyński.*

Kommissya Woiewódzka podaie do wiadomości publicznéy, które Wóyci w Gminach, a Burmistrze w Miastach zwykłym sposobem ogłoszą.

Działo się w Warszawie dnia 29. Stycznia 1825. roku.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi

R. Rembieliński. *Filipecki Sekr: Jener:*

Nro $\frac{78124}{1-20009}$. — Wydział Administracyiny.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Ponieważ część na Rewir dla Starozakonnych w Mieście Brześciu, Postanowieniem Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 10. Grudnia 1822. w Dzienniku Woiewódzkim Nro 374. zamieszczoném przeznaczona, dla mnogiéy liczby familii tamże osiadłych okazała się bydź nie wystarczaiącą; wyiednane przeto dodatkowe Postanowienie Rewir takowy rozprzestrzeniaiące, podaie do powszechnéy wiadomości iak następuie:

w Jmieniu Nayiaśnieyszego

A L E X A N D R A Igo

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Zważywszy: iż w przeznaczonym Postanowieniem naszém z dnia 10. Grudnia 1822. r. Rewirze w Mieście Brześciu, żydzi pomieścić się nie mogą, z powodu znacznie pomnożonéy ich liczby przez przybycie z innych Miast a szczególniéy wsiów, postanowiliśmy i stanowiemy:

Art: 1. Do rozszerzenia Rewiru na mieszkanie dla żydów w Mieście Brześciu, dodaiemy ieszcze drugą połowę ulicy żydowskiéy, iedną stronę ulicy Mistrzowskiéy, i iedną stronę ulicy Knapskiéy, chcąc ażeby Rewir żydowski obeymował teraz część Miasta na dołączonym planie literami A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. oznaczoną.

Wykonanie niniéyszego Postanowienia, Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi polecamy.

Działo się w Warszawie na Posiedzeniu Rady Administracyinéy dnia 23 Mca Listopada 1824 roku.

Minister Spraw Wewnętrznych
i Policyi
(podpisano) T. Mostowski.

(podpisano) ZAJĄCZEK.
Radca Sekretarz Stanu Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.
Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu Generał Brygady
(podpisano) Kossecki.

W ten sposób powiększony nateraz Rewir dla Starozakonnych w Mieście Brześciu, składać się będzie z ulic: Flakowskiéy, Kątnéy, Zydowskiéy, Podmiernéy, Wschodniéy, połaci ulicy Knapskiéy, Południowéy i Mistrzowskiéy, do nowo uregulowanego Traktu Włocławskiego prowadzącéy. O tém Kommissarze Obwodowi wszystkich Starozakonnych przez Prezydentów, Burmistrzów i Wóytów Gmin zawiadomić zechcą, z tém wyraźném ostrzeżeniem: że każdy Starozakonny do rzeczonego Miasta odtąd przesiedlaiący się, obowiązanym zostaie do przepisów na początku cytowanym Postanowieniem Xięcia Namiestnika Królewskiego obiętych, ściśle stosować się, w czém Kommissarz Obwodu Kujawskiego i Burmistrz Miasta Brześcia, oddzielne odebrali rozkazy.

w Warszawie dnia 30. Grudnia 1824. roku.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi
R. Rembieliński.

Filipecki Sekr: Jener:

Nro 10.578. = Wydział Oświecenia.

KOMMISSYA WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Przekonana doświadczeniem: że powierzanie Kass Dozorów Bużniczych osobnemu Kassyerowi wyznania Moyżeszowego w kaucyą nieopatrzonemu, narażać zwykło fundusze Gminy żydowskiéy nie tylko na uszczerbek, ale zarazem przy poborze i wypłacie takowych zdarzały się już rozmaitego rodzaiu nadużycia; dla uniknienia przeto na dal powyżéy rzeczonych wypadków, i zachowania przyzwoitego bezpieczeństwa i Kontrolli funduszów Bużniczych, Kommissya Woiewódzka przedsięwzięła wcielić i oddać fundusze Gminne Dozorów Bużniczych pod Administracyą i zarządzenie respective Kas-

syerów Mieyskich, którzy za całość tychże, równie i utrzymanie porządku Kassowego, tak iak za fundusze Gminy Mieyskiéy, odpowiedzialnemi będą.

Za trudnienie się Administracyą Kassową funduszów Gminy żydowskiéy, Kassyerowie Mieyscy dodatkowo do pensyi swéy pobierać będą pensyą na Etacie bużniczym dla Kassyera Bużniczego zamieszczoną. Dla przyprowadzenia do skutku ninieyszego rozporządzenia, Kommissya Woiewódzka poleca Prezydentom i Burmistrzom tych Miast w których Dozory i Kassy Bużnicze znaydnią się, co następuie:

1. W terminie dnia 1. Kwietnia r. b. Prezydenci i Burmistrze każdy w Mieście w którym obowiązki powierzone dopełnia, zawezwawszy Dozorców i Kassyera Bużniczego, po obiawieniu tymże treści ninieyszego rozporządzenia, odbędzie z wszelką skrupulatnością formalną rewizyę Kassy Bużniczéy, a wykazawszy dokładnie ilość będącéy po dzień 1. Kwietnia r. b. gotowizny, po sprawdzeniu forszusów, defektów i zaległości; Kassę Bużniczą w stanie w iakim przy rewizyi okaże się, z wszelkiemi piśmiennemi dowodami, aktami, księgami, i drukowaną Instrukcyą dla Kass Bużniczych przez Kommissyą Woiewódzką pod dniem 1. Stycznia 1823. przepisaną, do Kassy Mieyskiéy przeniesie, i pod Dozór i zarząd Kassyera Mieyskiego odda.

2. Protokół rewizyino-oddawczy funduszów Bużniczych w czterech exemplarzach sporządzony, oraz przez Dozorców i dotychczasowego Kassyera Bużniczego, Kassyera Mieyskiego Kassę przeymuiącego, nakoniec przez Prezydenta lub Burmistrza Miasta podpisany bydź ma, z których ieden Prezydent lub Burmistrz w swych aktach zatrzyma, drugi Kassyerowi Mieyskiemu doręczy, dwa zaś inne Kommissarzowi Obwodu przy rapporcie złoży; który znowu ieden takowy protokół na dowód przeniesienia Kassy Bużniczéy do Kassy Mieyskiéy naypóźniey na dzień 1. Maia r. b. oddzielnie co do każdéy Kassy Bużniczéy Kommissyi Woiewódzkiéy nadesłać iest obowiązany.

3. Zarazem równie w czterech exemplarzach spisanym bydź ma wspólnie z Dozorcami Bużniczemi Inwentarz wszelkich tak nieruchomych iako i ruchomych własności Gminy żydowskiéy, mianowicie budowlów i wszelkich sprzętów w Bużnicy, w szkole, cmentarzu, łaźni, szpitalu, w Kassie lub u szczególnych członków Gminy będących, z dokładném wyrażeniem teraźnieyszego takowych stanu i potrzeby dopełnienia reperacyi lub sprawienia nowych. Takowy Inwentarz podpisami Dozorów Bużniczych oraz Prezydenta lub Burmistrza opatrzony, do każdego Protokółu rewizyino-oddawczego Kassy Bużniczéy dołączonym bydź powinien.

4. Kassyer Mieyski po odebraniu w powyższym sposobie funduszów Bużniczych,

podać ma bezzwłocznie sprawdzoną dełatę wszelkich zaległości mieyscowemu Prezydentowi lub Burmistrzowi, który takowe pod odpowiedzialnością w zupełności ściągnąć powinien.

5. Za wskazówkę do poboru i wydatku funduszów Buźniczych, posłuży Kassyerowi Mieyskiemu Etat Buźniczy przez Kommissyą Woiewódzką zatwierdzony; formalności zaś iakie przy zawiadywaniu funduszami buźniczemi zachowane bydź powinny, wskazane są w Instrukcyi Buźniczéy powyżéy ad 1. z daty cytowanéy, i w Instrukcyi Kass Mieyskich która i co do funduszów Buźniczych iako przechodnich ściśle we wszystkim odtąd zastosowaną bydź ma.

6. W uzupełnieniu punktu 12 i 13. Instrukcyi dla Kass Buźniczych przepisanéy, Kommissya Woiewódzka stanowi: że odtąd wszelkie assygnacye tak na pobór iako i wydatek funduszów buźniczych przez dozór buźniczy wydawane, nie tylko w Polskim ięzyku pisane, lecz także po Polsku przez Dozorców Buźniczych podpisywane bydź powinny. Jeżeliby zaś który z Dozorców po Polsku podpisać się nie umiał; w takowym przypadku obok Hebrayskiego podpisu, znaczenie onego w Polskim ięzyku wyraźnie wypisane bydź ma.

7. Assygnacye w powyższym sposobie wygotowane, nie prędzéy odtąd przez Kassyera Mieyskiego za legalne uznanemi i zrealizowanemi bydź będą mogły, dopóki takowe przez Prezydenta lub Burmistrza mieyscowego poświadczone nie zostaną.

8. Również wszelkie kwity na odbiór należności z funduszów buźniczych dotąd przez iednego Członka Dozoru stosownie do punktu 13. Instrukcyi buźniczéy poświadczane, odtąd ieszcze poświadczaniu Prezydenta lub Burmistrza mieyscowego ulegać maią; — a nadto każdy wydatek na wszelki sprawunek lub dopełnioną reperacyą, winien bydź ieszcze Protokółem rewizyino-odbiorczym przez Urzędnika mieyscowego sporządzić się powinnym, udowodnionym.

9. Ponieważ wedle zarządzenia powyższego ad 7). Prezydent lub Burmistrz maią włożony na siebie obowiązek poświadczania wszelkich Assygnacyów Kassy funduszów buźniczych dotyczących; wynika ztąd potrzeba założenia przez nich biórowéy oddzielnéy kontrolli, którą odtąd Prezydenci i Burmistrze Miast w których Dozory i Kassy Buźnicze exystuią, regularnie utrzymywać powinni.

10. Ponieważ także tym sposobem opieka bliższa nad funduszami buźniczemi przez Kassyera Mieyskiego zawiadywanémi, do Prezydentów lub Burmistrzów Miast należeć będzie, przeto ciż Kassy buźnicze w czasie miesięcznych periodycznych rewizyi Kass Mieyskich podobnież rewidować i protokóła rewizyine spisywać są obowiązani.

11. Adjunkci Dozorcy Miast przy peryodycznèm swym obieździe, rewiduiąc Kassy Mieyskie, przekonywać się maią zarazem iak dalece ninieysze rozporządzenie skutek swóy odbiera; — dostrzeżone zaś uchybienia, na mieyscu prostować, lub w miarę potrzeby za pośrzednictwem Kommissarza Obwodu Kommissyi Wojewódzkiey do ukarania nadużyciów przedstawiać będą; zostaiąc w téy mierze tak iak za porządek i całość Kas Mieyskich odpowiedzialnémi.

w Warszawie dnia 15. Mca Lutego 1825. roku.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi

R. Rembieliński. *Filipecki Sekr: Jener:*

Nro $\frac{3659}{1460}$. $\frac{3664}{1465}$. — Wydział Skarbowy. Secya Skarbowa.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Stosownie do odezw Kommissyi Woiewództwa Kaliskiego z dnia 11 i 16. Grudnia r. z. poleca ninieyszém Wóytom i Burmistrzom, ażeby niewiadomych z teraźnieyszego zamieszkania dłużnikow kar Sądowych i Kontrawencyinych, to iest:

1. Wawrzeńca Wartkiewicza dłużnego Złp: 30.
2. Jakóba Kurzyckiego, — — Złp: 5. i
3. Boczkowskiego dawniéy w Rokcicach zamieszkałego Złp: 12. gr: 10. w swych Gminach i Miastach ściśle śledzili, za wynalezieniem przypadaiące od nich kwoty ściągnęli, te *franco* kosztem ich w prost do Kassy Obwodu Sieradzkiego w Województwo Kaliskie odesłali, i o tem lub o niewyśledzeniu, Kommissarzom swych Obwodów donieśli; Kommissarzy zaś Obwodowych obowięzuie Kommissya Woiewódzka do dopilnowania skutku, i rychłego o tém zarapportowania.

Działo się w Warszawie dnia 25. Mca Stycznia 1825. roku.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi

R. Rembieliński. *Filipecki Sekr: Jener:*

Nro $\frac{6203}{1060}$. — Wydział Skarbowy. Sekcya Ekonomiczna.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Powodowana Reskryptem Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu z dnia 14. Stycznia r. b. Nro 61,403. wydanym, w przedmiocie poszukiwania na całym maiątku i wszelkich funduszach JP. Józefa Rusieckiego, byłego Majora Woysk Polskich, a pó-

źniéy Rendanta Czynszów z Miastá Warszawy i Pragi, defektu przez tegoż w powierzonych mu dochodach skarbowych zrządzonego; poleca ninieyszém wszystkim Wóytom Gmin, Burmistrzom i Prezydentom Miast Województwa tuteyszego, ażeby iak nayściśléysze śledztwo maiątku i funduszów tegoż Rusieckiego w Gminach swych dopełnili, o skutku tegoż właściwych Kommissarzy Obwodów zawiadomili, którzy przy dołączeniu wszystkich szczegółowych rapportów, dokonanie śledztwa udowodniaiących, naydaléy w dniach 60, dokładne rapporta Kommissyi Wojewódzkiéy pod karą Administracyiną Złp: 25. złożyć są obowiązani, mocą niniéyszego zarządzenia.

Działo się w Warszawie dnia 31. Mca Stycznia 1825. roku.

Radca Stanu Prezes Kommissyi

R. Rembieliński. *Filipecki Sekr: Jener:*

DYREKCYA JENERALNA STAD i STACYI STADNYCH KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Podaie do wiadomości powszechnéy, iż w celu ułatwienia Obywatelom i Mieszkańcom Królestwa Polskiego, sposobności korzystania w dalszym ciągu z zakładu Stad Królewskich, do rozkrzewienia poprawnego rodu koni w tym kraiu przeznaczonych, powiększoną została na rok bieżący liczba Stacyi Stadnych, do których Ogiery prowincyonalne z głównéy Stacyi Janowa rozprowadzonemi będą. — Podług rozporządzeń iuż w téy mierze uczynionych, oznaczone zostały na pomienione Stacye stadne, mieysca następuiące, iako to:

1.	w Województwie	Podlaskiém	Miasto Janów.
2.	—	ditto	Wieś Strzała pod Siedlcami.
3.	—	Mazowieckiém	Willanów pod Warszawą.
4.	—	ditto	Miasto Krośniewice.
5.	—	Płockiém	Miasto Obwodowe Lipno.
6.	—	Kaliskiém	Miasto Obwodowe Sieradz.
7.	—	Krakowskiém	Miasto Pinczów.
8.	—	Sandomierskiém	Wieś Mirów pod Szydłowcem.
9.	—	Lubelskiém	Miasto Obwodowe Hrubieszów.

Stacye powyższe składać się maiące, iako to: w Janowie z Ogierów 15. w Willanowie, — Krośniewicach, — Sieradzu, — Pinczowie, i Hrubieszowie, — każda

z Ogierów 12. w Mirowie z Ogierów 9. — w Lipnie i Strzale każda z Ogierów 6. otwartemi zostaną z dniem 1. Marca i trwać będą do 1. Lipca b. r. — W tym przeciągu czasu wolno iest każdemu z Mieszkańców kraiowych do każdey z wyszczególnionych powyżéy Stacyi, podług tego iak komu dogodniéy i bliżéy, prowadzić Klacze swoie do wydania dobrego rodu koni uzdatnione, byle te nie były z znacznemi wadami dziedzicznemi, lub innemi widocznemi albo podeyrzanemi słabościami.

Ku osiągnieniu niezawodnych i zamiarowi odpowiadaiących z tak dobroczynnego zakładu skutków, przepisane zostały dozoruiącym nad Stacyami stadnemi, osobnemi Instrukcyami prawidła, i szczegółowe zastrzeżenia, co do postępowania przy stanowieniu, o iakowych każdy Interessant na mieyscu potrzebne poinformowanie powezmie, a w których obięte są zarazem głównieysze wiadomości i ostrzeżenia względem sposobu hodowania koni.

Każda Klacz z którą Właściciel osobiście nie przybędzie, zaopatrzona bydź powinna w świadectwo podpisem iego stwierdzone, obeymuiące mieysce zamieszkania onegoż, i opis szczegółowy Klaczy, po szerści, wzroście i latach, które iesliby mu łatwość dozwoliła, poświadczone bydź ma przez Burmistrza lub Wóyta gminy.

Opłata na rzecz Skarbu publicznego od stanowienia klaczy, oznaczoną została na rok bieżący w znizonéy cenie, iako to:

a.	Od Ogierów celnych po Złotych					18.
b.	—	—	Klassy 1széy		—	9.
c.	—	—	—	2giéy	—	6.
d.	—	—	—	3ciéy	—	3.

którą każdy Właściciel przy pierwszym iéy stanowieniu za kwitem i do rąk Officyalisty stacyinego złożyć iest obowiązany. — Pokwitowania te służyć będą za rodowód otrzymanego przychowku po Ogierach Królewskich.

w Warszawie dnia 8. Lutego 1825. roku.

Koniuszy Dworu J. C. K. Mci.
Prezyduiący
(podpisano) *Henryk Hrabia Zabiełło.*
Sekretarz Jeneralny
Dulewski.

DODA-

DODATEK DO NUMERU 469.

DZIENNIKA URZĘDOWEGO

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO.

w Warszawie dnia 21. Lutego 1825 Roku.

Nro 11,221. — WYDZIAŁ WOYSKOWY.

KOMMISSYA WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Dopełniaiąc Art: 2. Instrukcyi w dniu dzisieyszym odebranéy, a pod dniem 11. b. m. Nro $\frac{100}{522}$. wydanéy przez Kommissye Rządowe Spraw Wewnętrznych i Policyi tudzież Woyny, co do rewizyi spisu Woyskowego, podaie do powszechnéy wiadomości Rozdział III. Tytułu 2go teyże Instrukcyi o wyłączeniach od zaciągu, w osnowie:

ROZDZIAŁ III.

O wyłączeniach od Zaciągu.

Art: 38. Delegacye nie wyrokuią względem wyłączenia od zaciągu stawionych iéy spisowych, umieszczą tylko uwagi swoie w rubryce adnotacyi względem tych, którym prawne wyłączenie wedle poniżéy wymienionych przepisów służyć może, bądź to stosownie do Akt w Urzędzie Wóytów Gmin lub Burmistrzów znayduiących się, bądź też wedle ustnéy deklaracyi stawaiących spisowych.

Art: 39. Delegacye odbiorą dowody wyłączeń od tych, którzy posiadać ie będą w czasie odbywanéy przez nią rewizyi w Gminach, i sporządziwszy dokładną onych specyfikacyą, niemniey podpisem swoim opatrzywszy, zostawią ią Wóytom lub Burmistrzom, którym takowa służyć będzie za dowód zakwitowania z odebrania tychże dowodów.

Art: 40. Co do ludzi w podobnéy kategoryi znayduiących się, którzyby w ówczas nie mieli ieszcze wygotowanych dowodów wyłączenia, z tych każdego Delegacya zaciągowa iest obowiązaną ostrzedz: iż stosownie do Art: 4. powinni pośpieszyć z opatrzeniem się w takowe, aby naydaléy w przeciągu 6. tygodni od daty rewizyi spisu w Gminie, Kommissyą Woiewódzką doszły. — Zwróci prócz tego Delegacya Zaciągowa uwagę Burmistrzów i Wóytów Gmin, iż włożony na nią obowiązek ostrzegania spisowych o potrzebie złożenia dowodów wyłączeń na termin oznaczony, nie uwalnia ich od od-

powiedzialności zagrożoney Art: 4. gdyby się okazało: że z ich winy zwłoka w téy mierze nastąpiła.

Art: 41. Gdy doświadczenie przekonało: iż wiele osób przez niewiadomość urządzeń nie korzysta z służyć im mogącego dobrodzieystwa wyłączenia, i dopiero gdy umieszczeni zostaną w Woysku, familie lub Władze mieyscowe reklamuią o ich uwolnienie od służby; przeto Kommissye Rządowe dla zapobieżenia wszelkiemi w mocy ich będącemi śrzodkami podobnym wypadkom, polecaią Delegacyom zaciągowym: iżby nie ograniczaiąc się na przyimowaniu czynionych im dobrowolnie w téy mierze deklaracyów, badali z skrupulatnością wszystkich stawaiących przed niemi spisowych, nawet tych którzyby względem służyć im mogącego wyłączenia, żadnego sami oświadczenia nie uczynili.

Art: 42. Gdyby w skutek tego badania okazało się: iż który z nich stosownie do prawa powinien bydź wolny od zaciągu, Delegacya Zaciągowa oświecić go o tém iest w obowiązku, i razem ostrzedz o złożyć się powinnych przez niego stosownie do poniższych Artykułów dowodach, zwracaiąc uwagę Burmistrza lub Wóyta: iż to iego baczności uszło, i żądaiąc iżby z swéy strony dopełnił to, co mu iest Art: 4. poleconém. Stosowną uwagę o takowéy przestrodze obok każdego takiego spisowego, Delegacya w wykazie litt: *c*, położy.

Art: 43. Dla uniknienia wszelkich mylnych tłómaczeń o wyłączeniach, wskazuią się Delegacyom Zaciągowym następuiące w działaniu prawidła, oparte na Postanowieniach Nayjaśnieyszego Cesarza Jmci i Króla, tudzież Xięcia Namiestnika Królewskiego.

Art: 44. Wyłączenie od zaciągu udzielone iedynakom Art: 2. pod litt: *a*, Postanowieniem Nayjaśnieyszego Pana z dnia $\frac{5}{17}$. Października 1816. roku, nadane im było iedynie w zamiarze zapewnienia rodzicom na starość pomocy i wyręczania w gospodarstwie.

Art: 45. Wynika więc ztąd: że iedynak dopóki oyciec lub matka żyią, powinien bydź wolny od spisu woyskowego. Po śmierci zaś rodziców, ieżeli nie odziedziczy żadnego gospodarstwa rolnego, rękodzielni lub handlu, lub nie nabędzie iakichkolwiek praw kwalifikuiących go do wyłączenia, iako należący do spisu Woyskowego uważany bydź powinien.

Art: 46. Jeżeli znayduie się dwóch synów z podwóynego małżeństwa, to iest: oba z iednéy matki, a każdy z innego oyca, natenczas syn z pierwszego małżeństwa spłodzony, nie może bydź uważany za iedynaka, z powodu że matka iego ma drugiego

syna z powtórnego małżeństwa, i należéć będzie do zaciągu, ieżeli nie odziedziczy po oycu gospodarstwa rolnego, rękodzielni lub handlu, albo też przed zeyściem iego nie ożeni się.

Art: 47. Co się zaś tycze syna z powtórnego małżeństwa, ten będąc względem oyca swego iedynakiem, mieć będzie z takowego tytułu prawo do wyłączenia aż do czasu, póki drugi syn z tego małżeństwa spłodzonym nie zostanie.

Art: 48. Toż samo ma się zupełnie rozumieć o dwóch synach z iednego oyca, a każdy z innéy matki spłodzonych.

Art: 49. Na przypadek gdyby weszli w związki małżeńskie wdowiec z wdową, maiący iedno z nich lub oboie z pierwszego małżeństwa po iednym synie, ci synowie maią bydź uważani za iedynaków. Jedynactwo to iednak upada, gdyby z powtórnego małżeństwa urodził się trzeci syn lub więcéy dzieci; chyba gdyby odziedziczyli rękodzielnię lub handel, albo gdyby synowie z drugiego małżeństwa pomarli. W tym bowiem ostatnim przypadku, synowie z pierwszego małżeństwa wracaią do prawa iedynactwa.

Art: 50. Co się tycze iedynaków z nieprawego łoża których matki żyią, ci ieżeli przez matkę lub oyca za dzieci prawe i sukcessorów prawnie uznani zostaną, i znayduią się w którym z przypadków w ninieyszéy Instrukcyi wyszczególnionych, za wolnych od obowiązku służenia w Woysku uważani bydź powinni.

Art: 51. Gdy stosownie do Art: 44. wyłączenie iedynaków nastąpiło iedynie w celu zapewnienia rodzicom pomocy i wyręczenia, i gdy zamiar ten nie byłby dopiętym, skoroby iedynak zaniedbywał rodziców, lub oddalony od nich będąc, bawił się włóczęgostwem; przeto ieżeli się zdarzy iż rodzice dla powyższych pobudek, nie życzyliby sobie mieć syna iedynaka uwolnionego od zaciągu, tenże utraca prawo wyłączenia.

Art: 52. Dowód iedynactwa stanowić ma: wywód słowny w Urzędzie Wóyta lub Burmistrza sporządzony, a przekonywaiący iż iest istotnie iedynakiem; że znayduie się w przypadkach Art: 45. 46. 47. 48. 49. i 50. wymienionych, a nadaiących mu prawo do wyłączenia, i ieżeli rodzice iego żyią, iż życzą sobie mieć go wyłączonym od zaciągu. — Za rzetelność i dokładność tego dowodu, Burmistrz lub Wóyt Gminy iest odpowiedzialny.

Art: 53. Wyłączenie udzielone Art: 2. litt: *b*, Postanowienia z dnia $\frac{5}{17}$. Października 1816. roku, dla iednego syna w każdéy familii wybranego przez rodziców lub opiekunów, nastąpiło z tego samego powodu co i dla iedynaków, to iest: dla zapewnie-

nia rodzicom na starość pomocy i wyręczania w gospodarstwie, niemniey dla zabezpieczenia małoletnim braciom i siostrom opieki, w osobie iednego z braci na przypadek śmierci rodziców; nakoniec dla zarządzenia pozostałém po nich gospodarstwem, w celu zapobieżenia upadkowi onegoż.

Art: 54. Wypada więc ztąd: iż w familii gdzie są synowie wyszli z wieku spisowego lub niedoszli lat 20. lecz zdolni do trudnienia się gospodarstwem, albo też maiący prawo wyłączenia z iakiegokolwiekbądź powodu; tam wolność wyboru nadana rodzicom lub opiekunom upada.

Art: 55. Wiek w którym niedoszli lat spisowych, uważanemi bydź maią za zdolnych do trudnienia się gospodarstwem, liczy się od lat 17. skończonych.

Art: 56. Zastrzega się iednak: iż gdyby synowie nie będący ieszcze w wieku spisowym, a maiącym lat 17. lub więcéy, nie mogli bydź wyręczeniem rodziców dla braku sił fizycznych lub obłąkania umysłu, dla kończenia nauk w Szkołach publicznych, lub uczenia się rzemiosła w celu zapewnienia sobie na przyszłość stanu iakowego; natenczas wolno iest rodzicom lub opiekunom wybrać do wyłączenia syna w wieku spisowym będącego, skoro dla słabości ich lub nadwątlonego zdrowia, rzeczony syn iest im koniecznie potrzebny do prowadzenia gospodarstwa lub pracowania na ich utrzymanie.

Art: 57. Wybór rodziców lub opiekunów przestaie nadawać prawo do wyłączenia, ieżeli ieden z synów kwalifikuiących się do służby, w przeciągu czasu nim na zaciąg powołany zostanie nabędzie iakowego tytułu wyłączenia, wyiąwszy atoli kalectwa lub niesposobności do zatrudnień; ten ostatni przypadek powinien bydź stosownie do Art: 1go Postanowienia Królewskiego z dnia $\frac{17}{29}$. Lipca 1819. roku, poddany pod decyzyą Kommissyów Rządowych Spraw Wewnętrznych i Policyi tudzież Woyny.

Art: 58. Po śmierci rodziców wybrany syn do wyłączenia wraca w obowiązek należenia do spisu, chyba żeby prawnie powołany był na opiekuna małoletnich braci i siostr, doszedł 30. lat wieku, lub innym tytułem wyłączony został, albo też gdyby dla zarządzenia pozostałém po rodzicach gospodarstwem był potrzebny; na ten ostatni przypadek, chociażby wybór przez rodziców nie był przed ich śmiercią uskuteczniony, opiekuni maią prawo dla zapobieżenia upadku gospodarstwa wybrać iednego syna, trzymaiąc się ściśle prawideł, podług których rodzicom iest wybór dozwolony.

Art: 59. Co się tycze synów którzy przed Postanowieniem Nayjaśnieyszego Pana z dnia $\frac{17}{29}$. Lipca 1819. roku wybrani zostali przez rodziców lub opiekunów do wyłą-

czenia od zaciągu, na mocy służącéy im w ówczas nieograniczonéy w téy mierze wolności i w tém zaufaniu prawa pożenili się, ci od zaciągu wolni bydź powinni, stosownie do decyzyi Xięcia Namiestnika Krolewskiego z dnia 30. Listopada 1819. roku, chociażby bracia ich mieli nawet wyłączenie.

Art: 60. Gdyby się zdarzyło: iż rodzice maiący posiadłość w Królestwie i za granicą, chcieli wyłączyć syna w wieku spisowym będącego wtenczas kiedy maią więcéy synów zagranicą zamieszkałych, a w przypadku Art: 54. przewidzianym znayduiących się, wyłączenie takowe mieysca mieć nie może z powodu: że synowie w dobrach za granicą położonych mieszkaiący, nie mogą bydź powołani na zaciąg, i że rodzice mogą sobie wybrać iednego z nich do pomocy i wyręczenia.

Art: 61. Dowód wyboru stanowić ma: Akt przez rodziców lub opiekunów również w Urzędzie Wóyta Gminy lub Burmistrza sporządzony, a wymieniaiący, iako wybrany nie ma żadnego z braci kwalifikuiącego się do wyłączenia.

Art: 62. Na przypadek gdyby był ieden lub kilku synów w wieku od 17. do 20. roku życia, niemogących bydź wyręczeniem rodzicom potrzebuiącym takowego, dla podeszłych lat lub słabości zdrowia, należy to w Akcie wyrazić, z wymienieniem nazwiska i imienia każdego z synów, powodów dla których nie mogą bydź pomocnémi rodzicom, niemniéy przyczyny dla iakiéy ciż rodzice nie potrafią się obeyśdź bez pomocy dzieci.

Art: 63. Wyłączenie Art: 2. lit: *c*, rzeczonego wyżéy Postanowienia, udzielone bratu maiącemu opiekę nad małoletniemi braćmi i siostrami których rodzice nie żyią, trwa aż do czasu ukończenia opieki.

Art: 64. Jeżeli w familii iakiéy znayduią się bracia maiący wyłączenie od zaciągu, posiadaiący razem wszelkie własności do sprawowania opieki, natenczas żaden z braci w wieku spisowym będących, nie powinien bydź wybrany na opiekuna.

Art: 65. Dowód opieki brata nad małoletniemi braćmi i siostrami, stanowić ma:

a, Sepultura lub inne iakowe Urzędowe świadectwo śmierci rodziców.

b, Swiadectwo życia małoletnich.

c, Metryka wykazuiąca ich wiek.

d, Wywód słowny w Urzędzie Wóyta Gminy lub Burmistrza sporządzony, a przekonywaiący o powierzeniu bratu prawnie opieki nad małoletniemi, tudzież o trwaniu onéy ciągle, niemniéy że tenże nie ma żadnego brata posiadaiącego wyłączenie od zaciągu.

e, Gdyby zaś miał iednego lub kilku braci posiadaiących wyłączenie, lecz niezdatnych do sprawowania opieki, okoliczność ta również w wywodzie słównym wyrażoną bydź powinna, z szczegółowém wyłuszczeniem rodzaiu niezdatności, i dołączeniem potrzebnych na to dowodów.

Kommissya Woiewódzka obowiązaną iest wywód pod lit: *e,* wymieniony wraz z dowodami, pod ostateczne Kommissyów Rządowych Spraw Wewnętrznych i Policyi tudzież Woyny przedstawić roztrzygnienie.

Art: 66. Przez nadanie Artykułem 2. lit: *d,* Postanowienia z dnia $\frac{5}{17}$. Października 1816 r. wyłączenia wdowcom maiącym dzieci, prawo chciało zapewnić troskliwy dozor nad dziećmi.

Art: 67. Wypływa więc z tego, iż wdowcy maiący dzieci, chociażby w powtórne weszli związki, pozostaią przy prawie wyłączenia dopókąd dzieci z pierwszego małżeństwa żyć będą.

Art: 68. Wdowcy iednak którym przed dojściem lat 30. dzieci pomarły, należą do spisu, chociażby z powtórnego małżeństwa mieli dzieci którychby matka żyła.

Art: 69. Wyłączenie o którym iest mowa w Artykule 66. i 67. ma bydź udowodnione:

a, Aktem zeyścia żony wdowca.

b, Swiadectwem życia dzieci iego przez Władzę tego mieysca gdzie one są zamieszkałe wydaném.

Art: 70. Udzielone Art: 2. lit: *e,* wyłączenie cudzoziemcom i ich synom urodzonym za granicą przed ich przybyciem do kraiu, służy im na zawsze wszystkim bez wyiątku, nawet tym którzy będąc rodem z części Xięstwa Warszawskiego, do Austryi, Pruss i Wolnego Miasta Krakowa odpadłych, w iakimkolwiek bądź czasie w Królestwie Polskiém osiedli.

Art: 71. Spisowi których rodzice mieszkaią w tuteyszym kraiu, a których matki, udawszy się za granicę dla iakichkolwiek bądź powodów, zrodziły ich tamże, nie są wyłączeni od zaciągu; albowiem urodzenie ich za granicą, w czasie gdy rodzice byli Obywatelami osiadłymi w Królestwie, używaiącymi wszelkich prerogatyw i uległymi wszelkim obowiązkom Obywatelskim, nie może wyłączać od zaciągu dzieci ich, za granicą wprawdzie zrodzonych, lecz również przypuszczonych do używania tychże prerogatyw i obowiązanych ulegać wszelkim powinnościom.

Art: 72. Rozumie się samo przez się, iż synowie zrodzeni za granicą w czasie

gdy ich rodzice tamże osiadłymi byli, i późniéy dopiéro przenieśli się do tuteyszego kraiu, ci będąc uznani wedle Art: 70. Instrukcyi za cudzoziemców, ieżeli urodzenie udowodnią sposobem Art: 74. i 75. teyże Instrukcyi wskazanym, powinni bydź wyłączeni od zaciągu.

Art: 73. Postanowienie Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 18. Stycznia 1822 roku wskazuie, iak maią bydź uważani, co do wyłączenia od zaciągu właściciele różno-rządowi, to iest: iż maią bydź wolni od tego obowiązku ci, którzy do daty ratyfikacyi traktatu Wiedeńskiego mieli zamieszkanie w częściach do kraiu Pruskiego odpadłych, a późniéy do kraiu tuteyszego przenieśli się.

Art: 74. Dowód na wyłączenie Art: 70. i 72. wymienione, stanowić będzie metryka urodzenia, lub w braku takowéy paszport, ieżeli w nim mieysce urodzenia iest wyrażone, lub też nakoniec inne urzędowe w téy mierze dowody.

Art: 75. Gdyby człowiek z zagranicy nie był w stanie zaopatrzenia się w potrzebne dowody, co iednak rzadko zdarzyć się może; natenczas Kommissya Woiewódzka po dokładném przekonaniu się o tém, sporządziwszy z niego wywód słowny z wyłuszczeniem wszelkich okoliczności służących na poparcie tego twierdzenia, przedstawi takowy wywód z załączeniem opinii swoiéy, do decyzyi Kommissyom Rządowym Spraw Wewnętrznych i Policyi tudzież Woyny.

Art: 76. Wyłączenie dla Urzędników i Officyalistów Cywilnych etatowych, udzielone pod lit: *g.* tegoż Artykułu Postanowienia z dnia $\frac{5}{17}$. Października 1816 r. służy im tak długo iak na urzędzie zostawać będą.

Nie uważaią się iednak za maiących prawo do takowego wyłączenia iak tylko ci, którzy na mocy etatu liczbowego przez Nayiaśnieyszego Pana lub Xięcia Namiestnika Królewskiego zatwierdzonego, są mianowani, lub których posady chociaż etatem nie obięte, są iednak szczególném Postanowieniem Królewskiém lub Xięcia Namiestnika Królewskiego utworzone.

Art: 77. Zastrzeżenie takowe nie rozciąga się iednakże do Wydziałów Sprawiedliwości i Skarbu, w tych albowiem znayduią się posady, które z przyczyny nieprzewidzianéy potrzeby, szczegółowo w etatach liczbowych nie mogą bydź oznaczone.

Art: 78. Z pomiędzy przeto Officyalistów do Wydziałów tych należących, ci iedynie którzy dla czasowéy potrzeby i do nadzwyczaynéy czynności na dyety są przybrani, nie maiąc mianowań, od zaciągu woyskowego uchyleni bydź nie mogą.

Art: 79. Urzędnicy Cywilni Art: 76. obięci, złożyć powinni na dowód swego wyłączenia:

a, Mianowanie na sprawowany przez siebie Urząd.

b, Swiadectwo przyzwoitéy Władzy: iż są mianowani na mocy etatu liczbowego przez Nayiaśnieyszego Pana lub Xięcia Namiestnika Królewskiego potwierdzonego, albo stosownie do szczególnych postanowień Królewskich lub Xięcia Namiestnika Królewskiego.

c, Swiadectwo teyże Władzy iż ciągle w urzędowaniu zostaią.

Art: 80. Urzędnicy Art: 77. wskazani, obowiązani są usprawiedliwić wyłączenie swoie dowodami w Artykule powyższym pod lit: *a. c.* wymienionemi.

Art: 81. Officyaliści Administracyi tabak w kraiu i Konsumpcyi w Warszawie, ci tylko maią bydź wolni od zaciągu, którzy Postanowieniem Xięcia Namiestnika Królewskiego pod dniem 2. Września, 7. Października i 9. Grudnia 1823 r. otrzymali wyłączenie.

Art: 82. Officyaliści Administracyi tabaczney w kraiu i konsumpcyi w Warszawie, wzmiankowani w Art: 81. winni złożyć świadectwo zwierzchniéy Władzy swoiéy, iako ciągle w tém urzędowaniu zostaią.

Art: 83. Wóyci Gmin posiadaią uwolnienie od zaciągu wtenczas, gdy są właścicielami dóbr ziemskich i ieżeli sami obowiązki urzędu tego sprawuią, tak, iak Postanowienie Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 26. Września 1820 r. przepisuie.

Art: 84. Kommissye Woiewódzkie naylepiéy wiedzieć mogą, którzy z Wóytów Gmin znayduią się w tym przypadku.

Art: 85. Uwolnienie od służby Woyskowi, niemniéy Urzędnicy Woyskowi, porównani stosownie do decyzyi Jego Cesarzowiczowskiéy Mości Wielkiego Xięcia Naczelnego Wodza z dnia $\frac{\text{20 Stycznia}}{\text{1 Lutego}}$ 1824 r. z Stopniami Officerskiemi, posiadaią wyłączenie od zaciągu na zawsze. W teyże saméy kategoryi znayduią się wykreśleni z Kontrol Officerowie lub Urzędnicy Woyskowi.

Art: 86. Na dowód składać powinni:

a, Woyskowi Polscy, niemniéy Urzędnicy Woyskowi uwolnienia przez byłe Ministeryum Woyny Xięstwa Warszawskiego, Kommissyą Rządową Woyny lub Sztab Główny wydane, albo też świadectwo Kommissyi Rządowéy Woyny lub Sztabu Głównego, udowodniaiące uwolnienie od służby lub wykreślenie z kontrolli.

b, Woyskowi z służby zagraniczney wyszli, uwolnienia wydane im przez Władzę właściwą tego Mocarstwa w którego woysku służyli.

Dalszy ciąg w BODATKU DRU-

DODATEK DRUGI DO NUMERU 469.

DZIENNIKA URZĘDOWEGO.

w Warszawie dnia 21. Lutego 1825 r.

(Dokończenie Instrukcyi Spisu Woyskowego.)

Art: 87. Ożenieni przed doyściem wieku spisowego i przed ogłoszeniem Postanowienia Nayiaśnieyszego Pana z dnia $\frac{5}{17}$. Października 1816 r. posiadaią stosownie do Art: 2. lit: *h*, *i*, tegoż Postanowienia wyłączenie od zaciągu, które im służy na zawsze chociażby późniéy wdowcami bezdzietnymi zostali.

Art: 88. Na dowód takowego wyłączenia winni są złożyć:

a, Ożenieni przed ogłoszeniem Postanowienia Królewskiego z dnia $\frac{5}{17}$. Października 1816 r. Akt Cywilny małżeństwa lub metrykę ślubu.

b, Ożenieni przed doyściem wieku spisowego, podobnyż dowód i nadto metrykę swego urodzenia.

Art: 89. Wyłączenie zaś pod lit: *k*, *l*, *n*, *o*, *p*, *q*, tymże Artykułem rzeczonego Postanowienia wskazane, niemniéy Postanowieniem z dnia 10. Czerwca 1817. r. i Art: 1. i 2. Postanowienia Królewskiego z dnia $\frac{4}{16}$. Lutego 1819 r. wymienione, a uwalniaiące Duchownych, Professorów, Doktorów i Uczniów Wydziałów Akademickich, Lekarzy, Przedsiebierców i kaleków, trwać maią dopóki powody dla których udzielone zostały, nieustaną, to iest: Duchowni, Professorowie, Doktorowie, Lekarze, Ucznie i t. d. przez ciąg trwania lub sposobienia się w naukach; kalecy, niedołężni i niemaiący wzrostu potrzebnego, dopóki przyczyny czyniące ich niezdatnymi do służby, nie ustaną.

Art: 90. Osoby dla powodów lit: *l*, *o*, Art: 2. Postanowienia Królewskiego z dnia $\frac{5}{17}$. Października 1816 r. wymienionych, wyłączone, to iest: Professorowie i Lekarze, wiadome bydź powinny Kommissyi Woiewódzkiéy, a zatém taż Kommissya obowiązaną iest przesłać ich listę delegacyom zaciągowym tych Obwodów, w których pomienione osoby są zamieszkałe.

Art: 91. Co się tycze Doktorów i Uczniów Wydziałów Akademicznych: Prawa Lekarskiego, Teologicznego, Filozoficznego, Nauk i Sztuk pięknych, za dowód ich wyłączenia ma służyć lista imienna, przez Kommissyę Rządową Wyznań Religiynych i Oświecenia Publicznego podać się winna.

Art: 92. Dowód wyłączenia Przedsiebierców Fabryk i Rękodzielni, tudzież Arty-

stów, Maystrów i ich Czeladzi, stanowić będą szczególne decyzye Kommissyów Rządowych Spraw Wewnętrznych i Policyi tudzież Woyny.

Art: 93. Zwraca się uwagę Urzędu Municypalnego Miasta Warszawy, iż stosownie do Artykułu 3. Postanowienia Królewskiego z dnia $\frac{4}{16}$. Lutego 1819 r. ilość Uczniów Szkoły Leśnéy wyłączonych od zaciągu, liczby 12 przechodzić nie może.

Art: 94. Dowód wyłączenia Uczniów Szkoły Leśnéy, stanowić ma lista imienna obeymuiąca naywięcéy 12, przez właściwą Kommissyę Rządowową zatwierdzona, o któréy zakommunikowanie Urząd Municypalny Miasta Warszawy dopomnieć się powinien.

Art: 95. Co do kalectwa Spisowych, niedołężności lub braku wzrostu przepisanego, delegacye zaciągowe, a następnie Kommissya Superrewizyina naocznie się o tém przekonać powinna.

Art: 96. Gdyby kalectwo tak wielkie było, iżby oném dotknięty, nie był w stanie udać się do punktu zborowego w Powiecie w którym Superrewizya się odbywa, w takim razie zdanie delegacyi zaciągowéy ma bydź przyięte za dostateczne. Nie może bydź iednak uważane za wyłączaiące na zawsze, ieżeli poprzednicze naoczne przekonanie się Kommissyi Superrewizyinéy nie nastąpi, że kalectwo iest nieuleczoném.

Art: 97. Nadmienia się tu: iż wydane przez Generała Dyżurnego świadectwa zaciągowym, że przyiętymi nie zostali z powodu złéy budowy ciała, słabości zdrowia, lub braku wzrostu, niepowinny bydź uważane za wyłączaiące ich na zawsze od służby woyskowéy; albowiem gdyby późniéy przyczyny te ustały, natenczas ludzie ci wchodzą w kategoryą należących do spisu. Dla tego dopóki nie wyidą z wieku spisowego, lub nie nabędą wyłączenia od zaciągu na zawsze, przy każdoroczné rewizyi przed delegacyą zaciągową i Kommissyą Superrewizyiną stawieni bydź powinni.

Art: 98. Wyłączenie Art: 2. lit: *k*, Postanowienia z dnia $\frac{5}{17}$. Października 1816 r. wzmiankowane, a dotyczeć się tylko mogące wstępuiących do stanu Duchownego, dostatecznie iest wyiaśnione Postanowieniem Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 31. Sierpnia 1824 roku.

Art: 99. Za dowód w téy mierze służyć powinna Kommissyi Woiewódzkiéy lista imienna osób przyiętych do Seminaryów lub Nowicyatów, a przez Xięcia Namiestnika Królewskiego stosownie do Art: 3. tegoż Postanowienia zatwierdzona, o któréy udzielenie Kommissya Woiewódzka obowiązaną iest dopomnieć się od Kommissyi Rządowéy Wyznań Religiynych i Oświecenia Publicznego.

Art: 100. Pocztylioni uwolnieni od zaciągu, stosownie do Postanowienia Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 10. Czerwca 1817 r. posiadaią wyłączenie przez ciąg pełnienia téy służby.

Art: 101. Ponieważ lista etatowa pocztylionów powinna bydź Kommissyi Woiewódzkiéy wiadomą, gdyż ta o ich nazwiskach od właściwych Władz dowiedzieć się może; przeto szczegóły te postawią Kommissyę Woiewódzką w sposobności przekonania się, czyli podaiący się lub podani z tego tytułu do wyłączenia, posiadaią istotnie takowe, stosownie do Postanowienia Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 10. Czerwca 1817 r. co za dowód w téy mierze służyć będzie.

Art: 102. Żydzi przyimuiący Religię Chrześciańską, iakiegokolwiek bądź wyznania, są wyłączeni od zaciągu.

Art: 103. Za dowód w téy mierze służyć powinno świadectwo Proboszcza Parafii, lub innéy właściwéy Władzy Duchownéy, przed którą obrządek Chrztu odbyty został.

Obiaśniwszy tym sposobem Urzędników Gminnych bliżéy o dowodach wyłączenia, iak sporządzanemi bydź maią; na zasadzie Art: 1. teyże Instrukcyi, Kommissya Woiewódzka poleca:

a, Zebranie wszystkich dowodów wyłączeń, których Akta oddzielnie stosownie do Art: 11. Postanowienia Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 27. Stycznia 1818. roku utrzymywać są obowiązani.

b, Sprawdzenie przed przybyciem ieszcze Delegacyi Zaciągowéy ksiąg ludności z dowodami w Aktach Urzędów Gminnych znayduiącemi się, niemniéy z ludnością całéy Gminy, któréy rewizyą naoczną w tym celu Wóyci lub Burmistrze odbydź powinni, prostuiąc natychmiast wszystko, co w skutek takowego sprawdzenia okaże się w księgach ludności wypuszczoném, niedostateczném, lub mylném.

c, Przygotowanie tego wszystkiego co do przyśpieszenia i ułatwienia w sposobie naydokładnieyszym rewizyi posłużyć może.

Widzi potrzebę Kommissya Woiewódzka także oznaymić Urzędników Gminnych z obowiązkami ich w Art: 4. Instrukcyi Kommissóyw Rządowych wskazanemi, i dla tego dosłownie tenże Artykuł zamieszcza.

Art: 4. Kommissye Woiewódzkie uprzedzą prócz tego Burmistrzów i Wóytów Gmin, iż gdy ci naylepiéy znać powinni położenie każdego w obrębie ich urzędowa-

nia zamieszkałego, pod względem służyć im mogącego prawa wyłączenia, przeto nietylko obowiązani są pod surową odpowiedzialnością zaiąć się, nie czekaiąc nawet rozpoczęcia rewizyi spisu Woyskowego, sporządzeniem dowodów wyłączeń, które stosownie do Rozdziału 3. Tytułu II. w ich urzędach wygotowane bydź maią, ale nadto winni ostrzegać, dopilnować i przynaglać każdego: aby się postarał o dowody, gdyby takowe podług przepisów powyższego Rozdziału Instrukcyi, nie mogły bydź w urzędach ich wygotowane.

Artykuły 27. i 32. obeymuią także powinności Urzędników Gminnych, i te więc dosłownie ogłaszaią się.

Art: 27. Wóyci Gmin i Burmistrze odpowiedzialni są naysurowiéy, za tożsamość ludzi przed Delegacyą zaciągową stawionych. Wszelkie przedsięwzięte zostaną środki dla wykrycia wydarzyć się mogących w téy mierze nadużyciów.

Art 32. Wóyt Gminy obowiązany iest wypisać własnoręcznie w uwagach Wykazu litt: *C.* obok każdego w tym przypadku będącego, powód nieobecności, wyłuszczaiąc wyr źnie:

a, Czyli nieobecność ta pochodzi z usprawiedliwiaiących go przyczyn, z wymienieniem: iakich, iak długo trwa, i za czyiém pozwoleniem.

b, Czyli z powodu ukrywania się przed spisem, z wyrażeniem: iak dawno się oddalił z Gminy, i gdzie podług wszelkiego podobieństwa mógłby się ukrywać.

W Rozdziale VI. Tytułu IV. wreszcie obiętemi są przepisy, które spisowi stawaiący iuż przed Kommissyą Superrewizyiną zachować winni, a o których Urzędnicy Gminni uwiadomić ich w szczególności tylko mogą, dla czego umieszczaią się tu Artykuły 134. 135. 136. i 137. z tegoż Rozdziału, w osnowie:

ROZDZIAŁ VI.

Przepisy przy odbywaniu rewizyi spisowych, przez Lekarza Woyskowego zachować się maiące.

Art: 134. Spisowi stawaiący przed Kommissyą Superrewizyiną, powinni bydź dobrze obmyci i mieć na sobie czyste koszule, a to iżby ułatwić Lekarzom obeyrzenie powierzchownych defektów, które na zabrudzoném ciele, dobrze rozpoznanemi bydź nie mogą.

Art: 135. Kommissarze Obwodowi powołuiąc Gminy do stawienia się przed Superrewizyą, wydadzą oraz Wóytom polecenia co do czystości spisowych artykułem powyższym nakazanéy.

Art: 136. Rewizya spisowych odbywać się ma koniecznie pod dachem, mieysce zaś w którym Lekarz rozpoznawać będzie stan ich zdrowia, powinno bydź oddzielne, i nikt nie może tamże bydź w ówczas obecnym, prócz tylko Członków Kommissyi Superrewizyinéy i pięciu naywięcéy spisowych z kolei do rewizyi przywołanych, niemniéy Podofficera lub żołnierza z Korpusu Weteranów, do ustawienia onych w czasie rewizyi w postawie Woyskowéy odkomenderowanego.

Art: 137. Spisowi przed weyściem do mieysca gdzie się rewizya Lekarska odbywa, maią bydź rozbierani do naga, i tak przed Lekarzem Woyskowym stawieni.

Do takowych przepisów przez wyższe Władze Rządowe wskazanych, nayściśléy Wóyci Gmin, Prezydenci i Burmistrze Miast stosować się są obowiązani, pod surową odpowiedzialnością za ich przestąpienie ninieyszém zastrzeżoną.

w Warszawie dnia 17. Lutego 1825 roku.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi

R. Rembieliński. *Filipecki, Sekr: Jener:*

Nro $\frac{275}{80}$. — Wydział Skarbowy. Sekcya Skarbowa.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

W zadosyć uczynieniu odezwie Kommissyi Województwa Kaliskiego z dnia 15. Grudnia r. z. 1824. Nro $\frac{34428}{18115}$. poleca iak naymocniéy wszystkim Wóytom Gmin i Burmistrzom Miast, ażeby niewiadomego z teraźnieyszego zamieszkania nieiakiego Szczepańskiego, byłego Organistę w mieście Krzepicach, Złp: 2. kary Policyinéy dłużnego, w swych Gminach i Miastach ściśle śledzili, a za wyśledzeniem tegoż, przypadaiącą od niego iak wyżéy kwotę, ściągnęli, i tę kosztem iego, wprost do Kassy Obwodu Wieluńskiego w Województwo Kaliskie odesłali, i tak o tém, iako i wrazie o niewynalezieniu dłużnika, Kommissarzom właściwych Obwodów zarapportowali, którzy tego dopilnować, i o skutku Kommissyi swéy donieść są obowiązani.

Działo się w Warszawie dnia 14. Mca Stycznia 1825. roku.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi

R. Rembieliński. *Filipecki Sekr: Jener:*

Nro 10,341. = Wydział Służby Publiczney.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Rapportem Kommissarza Obwodu Łęczyckiego z dnia 7. m. i r. b. doniesionem sobie maiąc: iż pieczęć do tuszu z napisem u góry „*Województwo Mazowieckie*" u do-

łu zaś „*Kommissarz Obwodu Łęczyckiego*", z Bióra iego skradzioną została; poleca Kommissarzom Obwodowym, Wóytom, Prezydentom i Burmistrzom, aby na posiadacza takowéy pieczęci, iak niemniey i wszelkie pisma po dniu 7. Lutego r. b. pod pieczęcią Kommissarza Obwodu Łęczyckiego w rękach prywatnych dostrzeżone, pilną zwracali uwagę, a w razie wykrycia posiadacza pism takową pieczęcią opatrzonych, iako podeyrzanego, po kary do Sądu odesłali, i o tém Kommissyi Woiewódzkiéy donieśli.

w Warszawie dnia 16. Lutego 1825. r.

Radca Stanu Prezes Kommissyi
R. Rembieliński.

Filipecki Sekre: Jener:

Nro 34,595. — Wydział Skarbowy. Sekcya Skarbowa.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA KRAKOWSKIEGO.

Ponieważ sprzedaż prawem Dziedzictwa dóbr Zagorzan, publicznemi obwieszczeniami na dzień 10. Czerwca 1824. roku odznaczona, do skutku nie przyszła; też same przeto dobra Zagorzany w Obwodzie Stopnickim, Woiewództwie tuteyszém, pomiędzy Miastem Stopnicą a Pacanowem, milę iednę od Wisły odległe leżące, pierwotnie przez Rząd Cesarsko-Austryacki W. Jurkowskiemu sprzedane, a w teraźnieyszém W. Józefa Goczałkowskiego posiadaniu będące; stosownie do osnowy Artykułu 4. Postanowienia Xcia Namiestnika Królewskiego z dnia 8. Stycznia 1818. i Reskryptu Wysokiéy Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu z daty 15. Lipca 1824. r. Nro 41,337. tudzież z daty 7. Października 1824. r. Nro 60,694. zapadłych, iako w zupełności z Szacunku swego niewypłacaiące się i tém samém nietylko w tym ale nawet w prowizyach i podatkach Skarbowi Publicznemu zadłużone, na sprzedaż przez publiczną Licytacyą w dziedziczne prawem własności posiadanie ze szkodą i na rezyko dotychczasowego posiadacza ninieyszym powtórnie ze zmnieyszeniem o $\frac{1}{3}$ część szacunku ogłasza, i tym celem każdego Dóbr rzeczonych nabycia chęć maiącego na dzień 20 Kwietnia r. b. godzinę 9. ranną, iako terminie tu w Biórze Kommissyi Wdzkiéy odbydź się maiącéy licytacyi w Vadium poniżéy oznaczone opatrzonego wzywa, do których to licytacyi główniéysze warunki następnie się stanowią:

1. Na praetium fisci czyli cenę do pierwszego przyszłéy Licytacyi wywołania, bierze się Summa w Grubéy Kassowéy monecie Złp: 43,853. gr. 2. sz: 1. to iest szacunek Dóbr sprzedaiących się o iedną trzecią część zmnieyszony od Summy Zł. 65,779. gr: 17. Kontraktem kupna i sprzedaży z Rządem Cesarsko-Austryackim oznaczonéy.

2. Każden przystępuiący do licytacyi obowiązanym iest złożyć w gotowiźnie

na vadium $\frac{1}{10}$ część Summy powyżéy w ilości i gatunku monet wymienionéy a to na bezpieczeństwo dotrzymania warunków Licytacyi.

3. Utrzymuiącemu się przy licytacyi a raczéy naywięcéy ofiaruiącemu, przyznaném będzie Dziedzictwo. Kontrakt iednakże kupna i sprzedaży nie prędzéy zawarty zostanie, dopóki całe Dzieło sprzedaży przez Wysoką Kommissyą Rządową Skarbu zatwierdzoném nie będzie; dla czego po dopełnieniu Warunków Licytacyi, następnie zawrzéć się maiącego Kontraktu przez plus offerenta, oddanie Dóbr w posiadanie nastąpi; pomimo przecięż tego

4. Data podpisu i zamknięcie protokułu Licytacyinego plus offerenta w zupełności, Rząd zaś w całkowitéy formie zawarcie Urzędowego Kontraktu obowięzuie, zkąd wypływa, iż niedotrzymuiący warunków Licytacyi, utraca nietylko całkowite vadium, ale nadto na nowo z Jego szkodą i risico odbyć się maiącéy licytacyi, wszelki niedobór względnie pierwszéy offerty wynikaiący, na całym Jego maiątku poszukiwany będzie.

5. Naywięcéy ofiaruiący zaraz po zamknięciu protokółu Licytacyinego, obowiązanym iest złożyć w Kassie Głównéy Wdzkiéy tutéyszey

a) Resztuiącego szacunku Dóbr w Summie	Złp: . . . . 14,659.	gr: 11.
b) Prowizyi zaległéy a po dzień ostatni Grudnia 1824. wyrachowanéy	— . . . . 10,257.	— 8.
c) Podatków zaległych po rok $18\frac{14}{15}$	— . . . . 710.	— 1.
d) Podobnież od roku $18\frac{15}{16}$ po koniec Grudnia 1818. r. zalegaiących	— . . . . 2488.	— —
Razem Złp.	. . . . 28,114.	gr: 20.

Ze iednak do powyższéy summy dalszy procent od dnia 1. Stycznia 1825. roku do dnia wniesienia kapitału Skarbowi, należy się; takowy przeto z swego czasu w przypadaiącéy kwocie doliczonym zostanie. Liwerunek zaś w $\frac{1}{3}$ części zawieszony iako i zaspokoienie tych podatków Dworskich któreby ieszcze od dnia 1. Stycznia 1825. roku zalegać mogły, do przyszłego nabywcy należeć będzie, iak i nakoniec wypłacenie resztuiącéy Summy dotychczasowemu posiadaczowi iaka się od zupełnego Skarbu Publicznego zaspokoienia w stosunku przez Licytacyą podniesionéy ceny Dóbr okaże.

6. Dobra te w stosunku dopełnionych przez przyszłego nabywcę Warunków tak protokułu Licytacyi iako i kontraktu, oddane będą w posiadanie przyszłemu Dziedzicowi w tych samych granicach z temiż samemi użytkami i granicami iakie dziś W. Goczałkowski wedle kontraktu z Rządem Cesarsko Austryackim posiada.

7. Koszta wszelkie sprzedaży Dóbr tych dotyczące się, iako to: głoszenie licytacyi, zawieranie kontraktu, i nakoniec intromissya, do przyszłego posiadacza należeć będą; to więc co iuż w téy mierze przez Skarb wyłożoném zostało, zwrócić obowiązanym iest; nakoniec o dalszych warunkach każdemu chęć licytowania maiącemu, przekonanie się w Biórach Kommissyi tutéyszéy zapewnia się wolność.

Kielce dnia 20. Stycznia 1825. roku.

Radca Stanu Prezes,
Wielogłowski.

Sekre: Jener: Zamoyski.

List Gończy.
Sąd Policyi Poprawczéy Wydziału Radomskiego.

Wzywa wszelkie Władze tak Woyskowe iako i Cywilne, aby Antoniego Wiśniewskiego, Jana Kazmierskiego i Floryana Baranowskiego, o zbrodnią kradzieży prawnie poszlakowanych, pierwszego w transporcie z Gminy Jedlińskiéy do Radomia w dniu 18. Listopada, a drugich z Miasta Radomia z Odwachu w dniu 18 Grudnia r. b. zbiegłych, śledzić, a dostrzeżonych przytrzymać, i Sądowi naszemu pod ścisłą strażą odstawić raczyły, których opis iest ten:

1. Antoni Wiśniewski lat 22. maiący, wzrostu średniego, twarzy pociągłéy nieco dziobatéy, nosa długiego, brody małéy, czoła nizkiego, brwi wązkich blond, oczów niebieskich, włosów na głowie blond. Był ubrany w płaszcz sukna ciemno zielonego z czterema kołnierzami płótnem szarym podszyty, kożuch, z płutna grubego kamizelkę w kwiatki, spodnie płucienne, buty i kapelusz ordynaryiny, mówi po polsku i po niemiecku.

2. Jan Kaźmierski lat 40. wzrostu dosyć wysokiego, twarzy okrągłéy, włosów na głowie, brodzie i wąsach, czarnych, czoła wysokiego, brwi małych na których rzadkie włosy, oczów blado niebieskich, nosa małego na końcu nieco szerokiego, úst małych. Ubrany był w sukmanę szarą połataną, czapkę sukienną koloru zielonego z barankiem siwym i buty ordynaryine.

3. Floryan Baranowski lat 21 maiący, wzrostu nizkiego, twarzy okrągłéy pełnéy, włosów na głowie szatyn, czoła nizkiego, brwi krótkich, oczów blado niebieskich, nosa średniego ku końcowi szerokiego, brody okrągłéy. Miał na sobie ubior: wołoszkę z sukna granatowego z potrzebami, koszulę z płutna grubego, spodnie z sukna szaraczkowego, w pas rzemienny opasany, czapkę sukienną granatową okrągłą z daszkiem i buty ordynaryine.— Radom d. 28. Grudnia 1824. r. Bogowolski Pods. Krym.

DODATEK TRZE-

DODATEK TRZECI DO NUMERU 469.
DZIENNIKA URZĘDOWEGO.
w Warszawie dnia 21. Lutego 1825. roku.

OBWIESZCZENIA.

Z powodu otworzonego spadku po ś. p. Grzegorzu Szymańskim, współ-właścicielu Possessyi tu w Warszawie przy ulicy Pańskiéy pod Nro 1220. położonéy, przez śmierć tegoż w dniu 12. Marca 1821. roku nastąpioną; wyznacza się termin na dzień 4. Sierpnia 1825. r. o godzinie 10. przed południem w kancellaryi hypoteczn éy Województwa Mazowieckiego, w celu przepisania tytułu własności takowéy.

Warszawa dnia 2. Sierpnia 1824 roku.

Rejent Wdtwa Mazowieckiego, (podpisano) Jan Wincenty Ostrowski.

Po Michale Rągim dziedzicu dóbr ziemskich, zmarłym dnia 1. Marca 1824. r. toczy się postępowanie spadkowe, względem przepisania tytułu dziedzictwa dóbr Falent i Raszyna z przyległościami, w Powiecie Warszawskim, tudzież przepisania Summy 40,000. Złp: na possessyi tu w Warszawie przy ulicy Krakowskie Przedmieście pod Nro 451. i Summy 68,000. Złp: na dobrach Krośnicza Wola w Powiecie Błońskim, Województwie Mazowieckiém położonych, hypotecznie zabezpieczonych, w którym celu wyznacza się termin na dzień 12. Maia 1825. r. na godzinę 10. z rana, w kancellaryi hipoteczn éy Województwa Mazowieckiego.

Dan w Warszawie dnia 6. Maia 1824. r. Ostrowski, Rejent W. M.

Gdy przez śmierć Felixa Kretkowskiego Senatora Kasztelana w dniu 30. Listopada 1822. r. nastąpioną, spadek się otworzył; przeto względem przepisania tytułu własności maiętności Grabowa z przyległościami w Powiecie Łęczyckim, dóbr Kaszewy dworne z przyległościami w Powiecie Orłowskim, Krzyżanowa z przyległościami, i Konar z przyległościami w tymże Powiecie położonych, tudzież względem przepisania następuiących kapitałów: *a.* 46,958. Złp: na maiętności Chodecz, w Powiecie Kowalskim; *b,* 42,914. Złp: 25. gr: i 17,893. Złł: 12. gr: Summy prowizyonalnéy na dobrach Łąki Markowe i Borzymowice w tymże Powiecie; *c,* 43,059. Złp: na dobrach Nowa-wieś w Powiecie Czerskim, respective w Województwie Mazowieckiém położonych, hypotecznie zabezpieczonych; wyznacza się termin na dzień 11. Maia 1825. r. na godzinę 10. z rana, w kancellaryi hypoteczn éy Województwa Mazowieckiego.

Dan w Warszawie dnia 5. Maia 1824. r. Ostrowski, R. W. M.

Gdy przez śmierć Brygidy z Będkowskich, Macieia Białkiewicza i Maryanny z Białkiewiczów, Marcina Sokołowskiego małżonek, matki i córki, pierwszéy w dniu 14. Maia 1820. drugiéy w dniu 4. Stycznia 1822. roku nastąpioną, spadek się otworzył; przeto względem przepisania tytułu dziedzictwa części possessyi tu w Warszawie przy ulicy Franciszkańskiéy pod Nro 1798. położonéy, własnością ich będących, wyznacza się termin na dzień 18. Maia 1825. roku na godzinę 10. z rana w kancellaryi hypoteczněy Woiewództwa Mazowieckiego.

Dan w Warszawie dnia 6. Maia 1824. r. Ostrowski, Rejent W. M.

Gdy z śmiercią Karola Ferdynanda dwóch imion Vetter, współ-właściciela Possessyi tu w Warszawie przy ulicy Zelaznéy pod Nro 1124. położonéy, w dniu 14. Listopada 1821. r. nastąpioną, spadek się otworzył; przeto względem przepisania tytułu dziedzictwa części współ-własnością iego będącéy, wyznacza się termin na dzień 15. Maia 1825. r. na godzinę 10. z rana, w Kancellaryi hypoteczněy Wdztwa Mazowieckiego.

Dan w Warszawie dnia 6. Maia 1824. r. Ostrowski, R. W. M.

Gdy przez śmierć Rozalii z Jesków Schierhornowéy, Fryderyka Schierhorn Małżonki, współ-właścicielki Possessyi tu w Warszawie przy ulicy Bonifraterskiéy pod 2165. położonéy, w dniu 29. Kwietnia 1822. r. nastąpioną, spadek się otworzył; przeto względem przepisania tytułu dziedzictwa współ-własności iéy, wyznacza się termin na dzień 14. Maia 1825. r. na godzinę 10. z rana, w kancellaryi hypoteczněy Woiewództwa Mazowieckiego. Dań w Warszawie dnia 6. Maia 1824. r.

Ostrowski, Rejent W. M.

Po Franciszku Mniewskim dziedzicu dóbr ziemskich, zmarłym dnia 1. Grudnia 1821. r. toczy się postępowanie spadkowe, względem przepisania tytułu dziedzictwa dóbr Zakrzewa z przyległościami w Powiecie Radzieiowskim, tudzież kapitałów: *a*) 26,000. Złp: i 600. Czer: złł: w złocie Holenderskim na dobrach Skibice i Wichrowice z przyległościami w Powiecie Kowalskim. *b*) 13,650. Złp: na dobrach Dembice z przyległościami w Powiecie Brzeskim. *c*) 1000. Czer: złł: w złocie i 15,000. Złp: w kurancie na dobrach Kamieniec z przyległościami w Powiecie Brzeskim respective Woiewództwie Mazowieckiém położonych, hypotecznie zabezpieczonych; w którym celu wyznacza się termin na dzień 13. Maia 1825. r. na godzinę 10. z rana w kancellaryi hypoteczněy Wdztwa Mazowieckiego. Dan w Warszawie dnia 6. Maia 1824. r.

Ostrowski, R. W. M.

Przez śmierć Cecylii z Trembeckich Dziewanowskiéy wdowy w dniu 16. Grudnia 1824. r. nastąpionéy, spadek się otworzył; przeto względem przepisania tytułu Possessyi tu w Warszawie przy ulicy Senatorskiéy pod Nro 471. litt: *b*, położonéy, współ-własnością iéy będącéy, wyznacza się termin na dzień 20. Maia 1825. r. na godzinę 10. z rana w kancellaryi hypoteczněy Wdztwa Mazowieckiego.

Dan w Warszawie dnia 13. Maia 1824. r. Jan Wincenty Ostrowski, R. W. M.

Względem przepisania tytułu własności dóbr Ziemskich Wierzbinka, Zakrzewka Rybna z przyległościami, tudzież Chlebowa zwanych, w Powiecie Radzieiowskim, Województwie Mazowieckiém położonych, Teressy z Kościelskich, Macieia Rybińskiego małżonki, w dniu 4. Marca 1822. r. zmarłéy, własnością będących, wyznacza się termin na dzień 19. Maia 1825. r. na godzinę 10. z rana, w kancellaryi hypoteczněy Województwa Mazowieckiego. Dan w Warszawie dnia 13. Maia 1824. r.

Jan Wincenty Ostrowski, R. W. M.

Gdy przez zgon ś. p. Józefa de Fleury d. 21. Stycznia 1824. r. nastąpionéy, spadek się otworzył; przeto w celu przepisania służącego mu tytułu współ-własności Possessyi tu w Warszawie przy ulicy Bednarskiéy pod Nro 2672. położonéy, wyznacza się termin na dzień 18. Sierpnia 1825. roku o godzinie 10. przed południem w kancellaryi hypoteczněy Województwa Mazowieckiego. Warszawa dnia 13. Sierpnia 1824. r.

(podpisano) Jan Wincenty Ostrowski R. W. M.

W skutek toczącego się postępowania spadkowego po ś. p. Benedykcie Górskim d. 24. Lutego 1824. zmarłym, wyznacza się termin na dzień 19. Sierpnia 1825. roku, o godzinie 10. przed południem, w kancellaryi hypoteczněy Województwa Mazowieckiego, w celu przepisania tytułu własności dóbr Choyny części Litt: A. i B. w Powiecie Brzezińskim położonych.

Warszawa dnia 13. Sierpnia 1824. r.

(podpisano) Jan Wincnnty Ostrowski R. W. M.

Z powodu otworzonego spadku po ś. p. Janie Umińskim przez śmierć tegoż nastąpioną, wyznacza się termin na dzień 17. Sierpnia 1825 roku, o godzinie 10. przed południem, w kancellaryi hypoteczněy Województwa Mazowieckiego, w celu przepisania kapitału Złp: 100,000. na dobrach Bratoszewice z przyległościami i na dobrach Stry-

kowie z przyległościami, w Powiatach Brzezińskim i Rawskim położonych, zahypotekowanego. Warszawa dnia 23. Sierpnia 1824. r.

(podpisano) Jan Wincenty Ostrowski R. W. M.

Z powodu zaszłéy śmierci w roku 1818. Pawła Henryka Józefa trzech imion Gossart Obywatela Warszawskiego, toczy się postępowanie spadkowe; w myśl prawa Seymowego z roku 1818. a mianowicie Art: 125. 127. i następnych, celem uregulowania połowy Summy 18,000. Złp. na nieruchomości tu w Warszawie Nro 2814. ubezpieczonéy, do czego termin na dzień 3. Sierpnia 1825. roku oznaczony został.

w Warszawie dnia 2. Sierpnia 1824. r.

Walenty Skorochód Maiewski, Notaryusz P. K. P. i R. K. H. W. M.

Po nastąpionéy w dniu 17. Marca r. b. 1824. śmierci Wiktoryi z du Pontów de Grætz, współ-właścicielki nieruchomości Nro 1553. w Warszawie przy ulicy Chmielnéy sytuowanéy, otworzył się spadek; w myśl przeto prawa Seymowego z r. 1818. Art: 127. celem przepisania tytułu współ-własności na pozostałych Sukcessorów, wyznacza się termin roczny na dzień 1. Czerwca 1825. r. o godzinie 10. przed południem w Kancellaryi Hypoteczněy Woiewództwa Mazowieckiego.

Warszawa dnia 19. Maia 1824. r.

(podpisano) Jan Felix Wilski, R. K. Z.

Przez śmierć Anny z Kwiecińskich Latoszyńskiéy, współ-właścicielki summy 10,000. Złp. w Dziale IV. pod Nro 5. na domu Nro 2473. i 2478. zapisanéy, w dniu 8. Czerwca 1823. r. nastąpioną, otworzył się spadek: stosownie więc do Art: 125. i 127. Prawa Seymowego z r. 1818. gdy postępowanie spadkowe do xięgi właściwéy zapisaném zostało, wyznacza się termin iedno-roczny na dzień 1. Czerwca 1825. r. w Kancellaryi Hypoteczněy o godzinie 10. z rana, celem przepisania tytułu współ-własności, na pozostałych Sukcessorów.

Warszawa dnia 19. Maia 1824. roku.

(podpisano) Jan Felix Wilski, R. K. Z.

W skutek Art: 127. Prawa Seymowego z r. 1818. o hypotekach, zawiadamia się osoby interessowane, iż spadek po niegdy Józefie i Tomaszu Rekwartach Małżonkach, właścicielach nieruchomości mieyskiéy Nro 1141. Lit: A. pierwszéy na dniu 7. Sierpnia 1824. r. drugiego na dniu 2. Stycznia 1823 r. otworzył się, i że do przepisania ty-

tułu własności rzeczonéy nieruchomości termin roczny na dzień 27. Lutego 1826. r. o godzinie 10. z rana przed podpisanym Rejentem wyznaczonym został.

Warszawa dnia 16. Lutego 1825. r.

(podpisano) Jan Felix Wilski, R. K. Z. W. M.

Przez śmierć Jana Lewickiego właściciela iednéy połowy nieruchomości Mieyskiéy tu w Warszawie pod Nro 2853. sytuowanéy, pod dniem 17. Stycznia 1823. r. nastąpioną, otworzył się spadek, w myśl więc Art: 127. Prawa Seymowego z r. 1818. o hypotekach wyznacza się termin roczny do przepisania tytułu własności teyże Possessyi na dzień 27. Lutego 1826. r. w Kancellaryi hypoteczněy przed podpisanym Rejentem.

Warszawa dnia 16. Lutego 1825. r.

(podpisano) Jan Felix Wilski, R. K. Z. W. M.

Po nastąpionéy w dniu trzecim Stycznia 1825. r. śmierci Teressy z Welków Mausz wdowy i właścicielki Kamienicy tu w Warszawie przy ulicy Leszno pod Nro 732. sytuowanéy otworzył się spadek, na skutek więc Art: 127. et seque: prawa Seymowego z r. 1818. o hypotekach, wyznacza się termin roczny na dzień 27. Lutego 1826. r. o godzinie 10. z rana przed podpisanym Reientem do przepisania tytułu własności na pozostałych Sukcessorów. Warszawa dnia 16. Lutego 1825 r.

(podpisano) Jan Felix Wilski, R. K. Z. W. M.

Gdy przez śmierć Jana Kurtz właściciela Possessyi tu w Warszawie przy ulicy Granicznéy pod Nro 969. położonéy w dniu 6. Lipca 1824. r. nastąpioną, spadek się otworzył; przeto w myśl Art: 127. i następnych prawa Seymowego o hypotekach, wyznacza się termin do uregulowania tytułu własności wspomnionéy Possessyi na dzień 18. Lutego 1826. r. na godzinę 10. przed południem w Kancellaryi hypoteczněy Woiewództwa Mazowieckiego.

w Warszawie dnia 14. Lutego 1825. r.

Ostrowski, Rejent Woiewództwa Mazowieckiego.

Gdy przez śmierć Filipa Jasińskiego wierzyciela kapitału Złp. 30,150. na Possessyach tu w Warszawie przy ulicy Ciepłéy pod Nro 1106. i Ceglanéy pod Nro 1118. litt: A. położonych, zahypotekowanego, w dniu 17. Kwietnia 1822. r. nastąpioną, spadek się otworzył; przeto w myśl Art: 127. i następnych Prawa Seymowego o hypotekach, wyznacza się względem przepisania takowego termin na dzień 22. Lutego 1826. r. na godzinę 10. z rana w Kancellaryi hypoteczněy Woiewództwa Mazowieckiego.

w Warszawie dnia 14. Lutego 1825. r.

Ostrowski Reient Woiewództwa Mazowieckiego.

Gdy z powodu śmierci, to iest: Mikołaia Żydów współ-właściciela nieruchomości tu w Warszawie przy ulicy Inflanckiéy pod Nro 2087. położonéy w dniu 7. Marca 1823. r. i iego Syna Franciszka Żydów w dniu 24. Lipca 1824. r. nastąpionych otworzonym został spadek; przeto na skutek woli prawa Seymowego o hypotekach z r. 1818. w Art: 125. i 127. postanowionego, wyznacza się termin roczny na dzień 6. Marca 1826. r. o godzinie 10. z rana w Kancellaryi hypoteczněy Woiewództwa Mazowie-

ckiego, wzywaiąc wszystkich Interessentów prawo do tego spadku mieć mogących, iżby się w terminie powyższym z prawami swemi realnemi do przepisania tytułu spadkowego maiątku stawili.

w Warszawie dnia 9. Lutego 1825. r. (podpisano) T. Rudnicki Reient.

Z powodu śmierci Józefa Zembrzuskiego Dziedzica Dóbr Szczytna i Strzyżewa z przyległościami w Powiecie i Obwodzie Sochaczewskim, Woiewództwie Mazowieckiém sytuowanych, w dniu 16. Stycznia 1823. r. nastąpioney; na żądanie opieki nieletnich dzieci iego i w skutku Art: 127. Prawa Seymowego o hypotekach, ogłasza po raz pierwszy toczące się postępowanie spadkowe z wyznaczeniem rocznego terminu na dzień 2. Mca Marca 1826. r. o godzinie 10. z rana przed podpisanym Reientem w Kancellaryi hypoteczney Woiewództwa Mazowieckiego, celem przepisania własności tychże dóbr na imie Sukcessorów spadkodawcy.

w Warszawie dnia 9. Lutego 1825. r. Stanisław Truszczyński Reient.

Dom drewniany przy ulicy Solney pod liczbą 816. wraz z innemi zabudowaniami i ogrodem położony, do wdowy i Sukcessorów po niegdy Antonim Radzikowskim należący, między Possessyami Malinowskiego, Tylisza i Kauszkego, na gruncie czynszowym, którego tytuł dziedzictwa na Antoniego i Annę Radzikowskich małżonków uregulowany, wystawiony iest na przedaż przez licytacyą publiczną z mocy wyroków Trybunału Cywilnego I. Instancyi Woiewództwa Mazowieckiego w dniach 7. Października 1823. r. i 12. Października 1824. roku zapadłych, na żądanie Maryanny z Radzikowskich Antoniego Formińskiego małżonki czyli oboyga Formińskich małżonków, w Warszawie przy ulicy Długiéy pod liczbą 578. mieszkaiących.

Przysądzenie przygotowawcze odbędzie się dnia 11. Mca Marca roku 1825. o godzinie 4. z południa, w mieyscu posiedzeń Trybunału Cywilnego I. Instancyi Woiewództwa Mazowieckiego przy ulicy Długiéy pod liczbą 549. przed W. Zaborowskim Sędzią Delegowanym. Zbiór obiaśnień i warunki licytacyi są do przeyrzenia u W. Woytowicza Pisarza Trybunału Wydziału II. i u Felixa Jasińskiego Adwokata sprzedaż tę popieraiącego, w Warszawie przy ulicy Kapitulney pod liczbą 536. mieszkaiącego.

Felix Jasiński Adwokat.

Pisarz Trybunału Cywilnego I. Instancyi Woiewództwa Mazowieckiego.

Wiadomo czyni, że dom drewniany z Garbarnią, z kotłami i statkami Garbarskiemi, Officyną i ogrodem fruktowym, z wszelkiemi przyległościami, obszerniey Aktem Karóla Ołowskiego Komornika Sądu Appellacyinego Królestwa Polskiego niżéy z daty wyrażonym opisany, w Mieście Stołecznem Warszawie przy ulicy Smiałey pod liczbą 2026. w Cyrkule i Gminie drugiéy, Wydziale I. Sądu Pokoiu Powiatu i Miasta Warszawy na Gruncie Czynszowym do byłego Jenerała Szymanowskiego należącym stoiący, w dzierżawie Beniamina Nitschke Garbarza, z mocy Urzędowego kontraktu zostaiący. Na żądanie Juliana Woyciecha Pokala handel skór w domu pod Nro 10. w Warszawie utrzymuiącego i tamże mieszkaiącego, tudzież Franciszka Witkowskiego dzierżawcy domu Nro 2668. w Warszawie tamże mieszkaiącego, Obywateli tuteyszych iako wierzycieli w Exekucyi popieraney, przeciwko Stanisławowi Truszczyńskiemu Re-

ientowi Kancellaryi Ziemiańskiéy Woiewództwa Mazowieckiego iako nieprzytomnych Sukcessorów niegdyś Jana Tronitschka Sądownie wyznaczonego Kuratora pod Nro 161. tudzież Annie Maryi z Müllerów po niegdyś Janie Tronitschku pozostałéy wdowie, a teraz Beniamina Nitschke Garbarza małżonce, czyli przeciw oboygu Nitschkom małżonkom pod Nro 2026. w Warszawie mięszkaiącym, wszystkim iako właścicielom wzmiankowanéy Possessyi Nro 2026. i dłużnikom przez pomienionego Komornika Karóla Ołowskiego Aktem dnia 18. Stycznia r. b. sporządzonym, końcem Sądowéy sprzedaży i przymuszonego wywłaszczenia, w zupełności zaięty i przyaresztowany został.— Którego to zaięcia sporządzony Akt dopiero z daty powołany, w kopiach wręczonym iest, tak Karolowi Woydzie Radcy Stanu iako Prezydentowi Miasta Warszawy na ręce widymuiącego Grzegorza Jahołkowskiego Sekretarza Jeneralnego w Biórze Urzędu Municypalnego, iako też Janowi Porzychowi Pisarzowi Sądu Pokoiu Wydziału I. Powiatu i Miasta Warszawy, obudwom w iednym dniu 20 Stycznia r. b. — Poczém zaięcie takowe wpisaném zostało do xięgi hypoteczney domu subhastowanego tyczącéy się w Kancellaryi hypoteczneý Ziemiańskiéy Woiewództwa Mazowieckiego przez Eustachego Furmankiewicza Pisarza, w Kancellaryi téyże dnia 26. Stycznia r. b. tudzież do xięgi zaaresztowań Trybunału Cywilnego I. Instancyi Woiewództwa Mazowieckiego dnia 8. Lutego roku bieżącego.

Pierwsza publikacya zbioru obiaśnień i warunków sprzedaży domu Nro 2026. odbywać się będzie na Audyencyi publicznéy Trybunału Cywilnego I. Instancyi Woiewództwa Mazowieckiego Wydziału I. w mieyscu posiedzeń Sądowych w Warszawie przy ulicy Długiéy w Officynie Pałacu Krasińskich zwanego Nro 549. dnia 28. Marca r. b. 1825. z rana po godzinie 10. a to za sprawą i dyrygowaniem Mateusza Szypnickiego Patrona przy tymże Trybunale w Warszawie przy ulicy Dziekanka Nro 2668. mieszkaiącego, u którego wierzyciele Julian Woyciech Pokal i Franciszek Witkowski obrali sobie prawne zamieszkanie. Dan w Warszawie w Kancellaryi Trybunału Cywilnego I. Instancyi Woiewództwa Mazowieckiego dnia 8. Lutego 1825. r. A. Podbielski Pisarz.

Wywieszono na tablicy w Sali Audyencyonalnéy Trybunału Cywilnego Woiewództwa Mazowieckiego dnia 9. Lutego 1825. r. A. Podbielski Pisarz.

Pisarz Trybunału Cywilnego Woiewództwa Mazowieckiego.

Wiadomo czyni, iż Dobra Ziemskie Petrykozy i Chudolipie z przyległościami i przynależytościami, w Gminie Petrykozy, Parafii Lutkowka w Powiecie Błońskim, Obwodzie Warszawskim, Woiewództwie Mazowieckiém położone, o mil $5\frac{1}{2}$ od Warszawy odległe, należące prawem własności do Sukcessorów niegdy Jana Bogusława Jannascha, to iest: Andrzeia Jannasch Jubilera w Warszawie pod Nrem 440. zamieszkałego, Fryderyka Jannasch, Franciszka Jannasch, Karola Jannasch braci między sobą rodzonych, Maryanny z Guzow pierwszego ślubu Jannaschowéy, powtórnego Sosnowskiéy, i nieletnich Ludwika i Konstantego Jannaschów synów iéy, oraz Maryanny Jannasch iéy córki w pierwszém małżeństwie z Krystyanem Jannasch spłodzonych, pod opieką teyże Maryanny Sosnowskiéy iako główney opiekunki i Karola Jannasch iako przydanego opiekuna zostaiących, tudzież do Doroty z Jannaschów i Bonawentury Lindów małżonków, Anny z Jannaschów Alfonsa Popławskiego Nadleśnego Woiewództwa Mazowieckiego małżonki, czyli oboyga małżonków Popławskich, i do Ludwiki z Jannaschów Karola Duval małżonki, czyli oboyga małżonków Duval, wszystkich iako dłużników i Dóbr

tych współdziedziców, którzy wszyscy maią obrane zamieszkanie w Warszawie pod Nrem 440. u Andrzeia Jannasch, — zostały na żądanie Wincentego Dominika dwoch imion Przechadzkiego Obywatela Królestwa Polskiego, byłego Inspektora Skarbowego, i iego małżonki Maryanny z Petrykowskich, czyli oboyga małżonków Przechadzkich w Mieście Woiewódzkiém Kaliszu zamieszkałych, zamieszkanie prawne co doননnnieyszego przedmiotu tu w Warszawie przy ulicy Senatorskiéy pod liczbą 473. litt: C. u Jana Wołowskiego Adwokata obrane maiących, — Aktem Komornika przy tuteyszym Trybunale Cywilnym Jana Redlicha w dniach 31. Stycznia i 1. Lutego r. b. sporządzonym, końcem przymuszonego wywłaszczenia zaiętemi i zaaresztowanemi. — Dobra te zostaią w posiadaniu tychże Sukcessorów Jana Bogusława Jannascha, iako niepodzielnych, pod zarządem Franciszka Jannascha. — We wsi Petrykozy znayduie się Dwór drewniany z gospodarskiemi zabudowaniami, iako to: stodołami, oborami, szopą, owczarnią, kurnikami, chlewami, tudzież chałupami dwiema, folwarkiem, wołownią, gorzelnią i browarem, karczma, chałup włościańskich dwanaście z stodołami, ogród fruktowy i stawy zarybione; do teyże wsi należą także budy Petrykowskie obeymuiące chałup sześć, wszystko drewniane. — We wsi Chudolipiu znayduie się chałup włościańskich sześć, iedna chałupa dworska i karczma, wszystko drewniane.

W dobrach zaiętych znayduią się Holendrzy maiący oprócz powyżéy opisanych 15 chałup drewnianych kosztem swym wystawionych, płacący czynsz; których imiona są następuiące: 1. Józef Saczyński. 2. Jan Feler. 3. Antoni Siekierski. 4. Michał Kielman. 5. Piotr Sieywa. 6. Ludwik Troian. 7. Frydrych Dann. 8. Szarlota Fanslau wdowa. 9. Michał Fanslau. 10. Bogusław Troian. 11. Michał Sieywa. 12. Gotlib Dann. 13. Krystyan Markwat. — Rozległość dóbr zaiętych wynosi przybliżonym sposobem około 90. włók Chełmińskich; z tych bor zaymuie około włók 46. grunta orne dworskie około włók 20. morgów 24; łąki dworskie około morgów 20. ogrody fruktowe i warzywne około morgów 9, stawy zarybione około morgow 3. — Role włościańskie zaymuią około włók 15. morgów 33, grunta Holendrów około 6. włók; grunt w ogóle iest żytny pierwszéy klassy; bor obeymuie drzewo zdatne do budowli i zarośle. — Powyższe zaięcie zostało dnia 7. Lutego r. b. zostawionem w kopii Wolskiemu Pisarzowi Sądu Pokoiu Powiatu Błońskiego, Franciszkowi Jannasch Wóytowi Gminy Petrykozy, dnia zaś 9. Lutego r. b. Janowi Leskiemu Kommissarzowi Obwodu Warszawskiego na ręce Nowickiego Sekretarza przy Kommissarzu Obwodowym; dnia 9. Lutego r. b. zostało wpisaném do xięgi wleczystéy dóbr zaiętych, a dnia dzisieyszego do xięgi zaaresztowań w Kancellaryi Trybunału Cywilnego Woiewództwa Mazowieckiego utrzymywanéy. — Pierwsza publikacya warunków sprzedaży dóbr wymienionych odbędzie się na Audyencyi publicznéy Trybunału Cywilnego Woiewództwa Mazowieckiego Wydziału I. posiedzenia swe w Warszawie w Officynie pałacu Krasińskich pod Nrem 549. odbywaiącego, dnia 29. Marca roku bieżącego o godzinie 10. z rana. — Sprzedażą ich dyrygować będzie Jan Wołowski Adwokat przy Sądzie Appellacyinym, którego zamieszkanie powyżéy iest wskazane.

w Warszawie dnia 11. Lutego 1825. roku.

Antoni Podbielski Pisarz.

Wywieszono na tablicy w Sali Audyencyonalnéy Trybunału Cywilnego Woiewództwa Mazowieckiego dnia 12. Lutego 1825. r.

A. Podbielski Pisarz.